

EEN NIEUW GEZANG

Ik preekte eens over 2 Timotheüs 2 : 11 – 13:

'... indien wij volharden, zullen wij ook met Hem als koningen heersen; indien wij Hem zullen verloochenen, zal ook Hij ons verloochenen; indien wij ontrouw zijn, Hij blijft getrouw, want Zichzelf verloochenen kan Hij niet.' (vert. NBG51)

Exegeten zijn het er over eens: dit is binnen de brief van Paulus een hymne, een gezang, dat wellicht in de gemeenten van de Vroege Kerk werd gezongen.

Een berijming vond ik nergens, zodat ik me daar zelf toe zette. Deze proeve heb ik verscheidene malen in gemeenten laten zingen. Hier volgt de tekst.

Het lied is o.a. zingbaar op de wijs van Gezang 117 (Liedboek voor de kerken) of 441 (Liedboek 2013)

LIED VAN TROUW EN ONTROUW

Ons die met Christus sterven
wacht leven voor altijd,
volharden in geloven
brengt ons tot heerlijkheid,
wij mogen eeuwig heersen
over zijn koninkrijk
samen met de messias
in volle majesteit.

Maar wie de Heer negeren,
verloochenen zijn naam,
zal hij de rug toekeren
om van hen weg te gaan.
Die willens afgeweken
zijn nodiging weerstaan -
hij zal de band verbreken,
hij laat hen buiten staan.

Toch zal hij niet verlaten
hen die onzeker zijn,
tot ontrouw zijn vervallen,
tot twijfelen geneigd,
zijn trouw zal nooit bezwijken,
wat hij in ons ook ziet
immers: zichzelf verloochenen
dat kan de Here niet.